

РЕШЕНИЕ

№ 4110

гр. София, 20.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 28 състав,
в публично заседание на 31.05.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антони Йорданов

при участието на секретаря Наталия Дринова, като разгледа дело номер **3610** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба от М. П. Л., против Заповед № РД-25-8/23.03.2022г., издадена от Ректора на Софийски университет „Св.Климент Охридски“, с която на оспорващия е наложено наказание „Забележка“.

В жалбата се твърди, че оспореното решение е незаконосъобразно издадено, в противоречие с материалноправните разпоредби и се иска неговата отмяна. Претендират се разноси, за които е представен списък по чл.80 от ГПК.

Ответникът – Ректорът на Софийски университет „Св.Климент Охридски“, чрез процесуален представител оспорва жалбата като неоснователна и моли съда да се произнесе с решение, с което да я отхвърли. Претендира разноси за юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно призована не изпраща представител и не изразява становище.

Съдът, след като се запозна с твърденията на страните и събраните по делото доказателства прие за установено следното от фактическа страна:

Оспорващият М. Л. е студент във факултета по математика и информатика на СУ „Св.Климент Охридски“, специалност „Компютърни науки“ като към момента на развилото се административно производство е бил във II-ри курс.

През м.декември 2021г., с цел проверка на знанията по предания учебен материал, на студентите е поставена задача, изразяваща се в изготвяне на самостоятелно задание по програмиране по дисциплината „Структурни от данни и програмиране“ и

по-конкретно да се състави програма, която решава зададения от условието проблем, с помощта на подходящ вид „структури от данни“. След разработване и приключване на заданието, резултатите се предават за проверка в специализирана информационна система, с наименование „Moodle“.

На 11.02.2022г. оспорващият е получил резултата от проверката на своята работа, който бил „Работата е анулирана заради плагиатство“. По този повод той и още 10 студента били поканени да дадат обяснения, относно разработените програми, дали са ползвали информация от други места, респ. от къде е взета.

На 23.02.2022г. Л. е дал обяснения пред представител на Деканския съвет на факултета, в които заявява, че работата си е изготвил самостоятелно, за което е използвал система за контрол на версиите, наречена „git“ и публичната платформа „G.“.

Към административната преписка са приложени обяснения и от Б. Д., чиято работа също е анулирана, поради идентичност на тази на Л., в които той заявява, че поради липса на достатъчно време за изготвяне на възложената му задача е намерил информация в интернет, която я е преработили и предал на проверяващите.

Въз основа на това е издадено оспорваното в настоящето производство решение, с което е прието, че М. Л. е извършил плагиатство и му е наложено наказание „забележка“

За изясняване на спорните факти е назначена и изготвена съдебно компютърно-техническа експертиза, от заключението на която се установява следното :

Хранилището „G.“ е уеб-базирана платформа за управление на код и хостинг на репозитори и представлява облачно хранилище, където разработчиците могат да съхраняват, споделят и управляват своите проекти и изходен код. Използва се от начинаещи и професионални разработчици за управление на кода, сътрудничество в проекти и публикуване на отворен код. Търсенето се извършва чрез инструмента за търсене, който представлява платформата. Той позволява да се намерят проекти, репозитори-та, файлове и други елементи, които съответстват на зададени критерии за търсене като някои от начините са глобално търсене, филтриране на резултати, подробно търсене, търсене в кода и т.н. След извършан справка вещото лице е установило, че в хранилището „G.“, на адрес G..com/M./SDP са налични проекти, публикувани от потребител М. като разработката се намира в папка „hw1“. В хода на експертизата експертът е проследил проекта, неговата история и коментари и е приел, че всички действия са извършени от потребител М.. Също така е достигнал до извода, че историята в „git „ е автентична, има логичен и последователен ход. Според вещото лице, когато разработчикът извършва комит, той трябва да представи съобщение, което обяснява промените, направени в комита. Това съобщение трябва да бъде ясно, конкретно и да дава представа за целта и промените, които са направени. Последователността на комитите отразява поредица от промени върху файловете в хранилището. Обикновено комитите се правят постепенно и последователно като всеки комит представлява отделна програма или група промени в кода. В git съществува понятието родителски комит, което означава, че всеки комит може да има един или повече предшественика. По този начин се създава дървовидна структура от комити, където се вижда как е еволюирал кодът и какви са зависимостите между различните промени. Така комитите в git се придържат към логична и последователна структура, която помага на разработчиците да проследят промените и да разберат

контекста на кода във времето. Според вещото лице, тъй като репозитори-то M./SDP е маркирано като публично, напълно е възможно трето лице да свали файловете на съответния проект, да копира кода без знанието и съгласието на автора.

Въз основа на така приетата фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи :

Жалбата процесуално допустима като подадена в преклузивния срок от активно легитимирано лице с правен интерес да оспорва, насочена срещу административен акт, подлежащ на съдебен контрол.

Разгледана по същество е ОСНОВАТЕЛНА.

Оспорваният акт е издаден от компетентен административен орган и в предписаната в чл.59 от АПК форма като спор между страните по тези въпроси няма.

В хода на административното производство не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, ограничаващи правото на защита на оспорващия и пречатващи възможността му адекватно да я организира.

Същевременно обаче, настоящият състав приема, че процесната заповед, предмет на настоящия контрол, е издадена в нарушение на императивните изисквания на разпоредбата на чл.35 от АПК, съгласно която индивидуалният административен акт се издава, след като се изяснят фактите и обстоятелствата от значение за случая и се обсъдят обясненията и възраженията на заинтересованите граждани и организации, ако такива са дадени, съответно направени. Това е една от процесуалните норми, чието нарушение по правило води до невъзможност да се установят юридическите факти, относими към спора и с оглед на това да се приложи правилно и материалния закон. Съобразно служебното начало в административния процес, административният орган, не е събрал всички необходими доказателства, не е извършил надлежна проверка на същите, а окончателният правен резултат не е в съответствие с приетите фактически установявания. Допуснато е съществено процесуално нарушение, което е довело и до неправилно приложение на материалния закон, тъй като фактите невярно са подведени под съответните материалноправни разпоредби АПК. В настоящия случай административният орган не е положил нужните усилия за да събере доказателства, от които по безспорен начин да се установи причината за идентичността в работата на Л., с тази на другия студент – Б. Д.. Както вече се спомена по-горе, по преписката са приложени обяснения от последния, които макар и дадени по електронен път няма пречки да бъдат приети и ценени от съда, където той заявява, че е ползвал интернет за да изготви възложената му задача и които не са взети под внимание и обсъдени при издаването на акта. Да, в тях не се споменава, че е ползвал платформата „G.“, но до този извод съдът достига на базата на приетото по делото заключение, неоспорено от страните и което изцяло се кредитира, където ясно е посочено, че проектът на оспорващата страна се съдържа именно на тази платформа, притежаващ автентична история, с логичен и последователен ход на адрес G..com/M./SDP. Тук е моментът да се отбележи, че в заключението, както и при изслушването на вещото лице в хода на съдебното заседание, безспорно се установи, че е възможно трето лице да свали файловете на съответния проект, съответно да копира кода и това да се случи без знанието и съгласието на автора. Това също не е взето под внимание в хода на административното производство, с което се поставя съществено съмнение, относно съставомерността на вмененото нарушение и най-вече извършено ли е то от оспорващия.

По изложените съображения, съдът намира че оспорената заповед е

незаконосъобразно издадена, при допуснати съществени процесуални нарушения, довело до неправилно приложение на материалния закон и като такава следва да се отмени.

Предвид изхода на делото и на основание чл.143, ал.1 от АПК, ответникът следва да бъде осъден да заплати на оспорващия сторените по делото разноски в размер на 1439лв., от които сумата от 10лв. за внесена държавна такса, 700лв. адвокатско възнаграждение и 729лв. възнаграждение за вещо лице.

Така мотивиран, Административен съд София-град, II-ро отделение, 28 състав

Р Е Ш И

ОТМЕНЯ Заповед № РД-25-8/23.03.2022г., издадена от Ректора на Софийски университет „Св.Климент Охридски“, с която на М. П. Л. е наложено наказание „Забележка“..

ОСЪЖДА Софийски университет „Св.Климент Охридски“, да заплати на М. П. Л. сумата от 1439лв. разноски.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд в 14 дневен срок от получаване на съобщението, че е изготвено.

Препис от решението да се връчи на страните по реда на чл.138 от АПК.

СЪДИЯ: